

ת"פ 17304/12/17 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו מוסה (עציר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 17304-12-17 מדינת ישראל נ' אבו מוסה(עציר)

בפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום

בעניין: מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
סוכצקי

המאשימה

נגד

אחמד אבו מוסה (עציר) - הובא וע"י עוה"ד
זילברשטיין, אבו-טביק ואוזן

הנאשם

גזר דין

כתב-האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **חבלה חמורה** לפי סעיף 333 בנסיבות 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "החוק"], **פציעה בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 334 בנסיבות 335(א)(1) לחוק, ו**נשיאת נשק** לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק.

במסגרת הסדר הטיעון הוסכם, כי התביעה תעתור לעונש ראוי של מאסר בפועל בן 5 שנים ו- 10 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי מוסכם בסך 30000 ₪ לשני קורבנות עבירה, שיופקד עובר לטיעונים לעונש.

2. על-פי עובדות כתב-האישום המתוקן, ביום 1.6.17, בשעה 20:00 לערך, נאספו מוחמד אבו-מוסא, סמיח אבו-מוסא (להלן: "סמיח"), מוראד אבו-מוסא (להלן: "מוראד"), ואחרים מבני משפחת אבו-מוסא, שזהותם אינה ידועה במדויק, בסמוך לבית-ספר בלוד.

באותה עת, הגיע הנאשם למקום, ובינו לבין בני המשפחה התפתח דין ודברים, לאחריהם עזב הנאשם את המקום לעבר ביתו הנמצא בסמוך ונטל כלי נשק מסוג שאינו ידוע במדויק.

בהמשך, יצא הנאשם מביתו והחל לירות לכיוון בני משפחתו שעדיין עמדו בסמוך ולכל עבר, תוך שהוא

צועד לרחוב אחר. במהלך צעידתו ברחוב זה, ובעודו מזויין בכלי הנשק, הבחין הנאשם בסמיח וירה לעברו, אך הקליעים עברו מעל לראשו של סמיח.

בתגובה, ניגש מוראד אל הנאשם בניסיון להרגיעו ולנסות למנוע פגיעה בחיי אדם, אך הנאשם לא שעה לבקשתו של מוראד וירה לעברו, וכתוצאה מכך, קליע פגע בבטנו של מוראד והוא נפל ארצה.

כמו כן, בן-משפחה נוסף, חוסיין אבו-מוסא (להלן: "חוסיין") נפצע בצווארו מרסיס.

לשמע קולות הירי יצא מביתו אשרף אבו-מוסא (להלן: "אשרף"). הנאשם, אשר הבחין בו, החל לירות לעברו, ואשרף נאלץ להתחבא מאחורי כלי רכב שחנה במקום. הנאשם המשיך לירות לעברו של אשרף, תוך שהוא מרים את כלי הנשק מעל לכלי הרכב.

באותה העת הבחין בילאל אבו-מוסא (להלן: "בילאל") בנאשם יורה לעברו של אשרף והחל לצעוק לעברו, ובתגובה הנאשם ירה לעבר בילאל.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למוראד פצע כניסה באפיגסטרום ופצע יציאה במותן ימין, הוא נלקח לבית החולים ועבר ניתוח דחוף אשר כלל פתיחת בטן חוקרת, במהלכה זוהו קרעים בקיבה ובקולון אשר נתפרו ישירות, והוא אושפז למשך כשבוע.

כתוצאה ממעשי הנאשם נפצע חוסיין פצע חודר עם קרע רקמה והוא נזקק לתפירת הפצע.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

3. גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ע/1) מעלה, כי בעברו שתי הרשעות.

בדצמבר 2018 הורשע בבית-משפט השלום באילת בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית והפרעה לשוטרי מיום 25.11.17, והוא נדון לעונש של מאסר על תנאי; ביולי 2018 הורשע בבית-משפט השלום בקרית גת בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ממאי 2014, בכך שנמצא מחזיק ברכבו סמים מסוג קוקאין והרואין, והוא נדון לעונש מאסר בפועל בן 7 חודשים וקנס. עיון בגזר-הדין (ע/4) מעלה, כי הנאשם טען שבעת ביצוע העבירות היה נתון בדיכאון קשה בעקבות תאונת דרכים קשה של אחותו.

4. הוגש סיכום אשפוז בעניינו של מוראד (ע/2) ממנו עולה, כי אושפז ביום 2.6.17 ושוחרר כעבור 6 ימים. מוראד, כבן 26 בעת האירוע, נפצע מירי בבטן, כמפורט בכתב-האישום, עבר ניתוח עם תפירת מעי וקיבה, ונרשמו לזכותו 30 ימי מחלה.

הוגש סיכום אשפוז בעניינו של חוסיין (ע/3) ממנו עולה, כי חוסיין, כבן 51 בעת האירוע, אושפז למשך לילה, בעקבות רסיס ירי בצוואר. לדבריו הוציא את הרסיס או הקליע לבדו. הפצע נתפר, ובמהלך

האשפוז נשאר להשגחה וטופל באנטיביוטיקה. נרשמו לזכותו 22 ימי מחלה.

ראיות מטעם ההגנה

5. אחותו של הנאשם, גב' כריסטין אבו מוסא, שחוותה את אותה תאונת דרכים קשה, תיארה את משפחתם הגרעינית כמשפחה מגובשת. העידה באשר לתאונת הדרכים הקשה שהתרחשה לפני 4 שנים, כאשר אחיה, הנאשם, טיפל בה במהלך כשנתיים, היה ליד מיטתה במהלך התקופה הארוכה ששהתה בטיפול נמרץ, סייע לה בשיקום, וכשחזרה הביתה השגיח עליה יום ולילה ואף הציל אותה ממצבים מסכני חיים. תיארה אותו כי אדם טוב, אשר אוהב לעזור לאנשים ולשכנים, אהוב מאוד על סביבתו. העדה עתידה לעבור ניתוח בחודשים הקרובים וביקשה שאחיה יוכל להיות לידה, וכי בית-המשפט יתחשב במעשים הטובים שעשה.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן לאחר ניהול ישיבת הוכחות אחת, במסגרתה העיד דודו של הנאשם, חוסיין. בדיון בו הוצג ההסדר, ביום 10.12.18, ציינה ב"כ המאשימה כי כתב האישום תוקן בשל שיקולים ראייתיים משמעותיים, כאשר התקבלה טענת ההגנה שיכול והיו מעורבים נוספים אחרים יחד עם הנאשם.

היא פירטה באשר לעמדות נפגעי העבירות וציינה, כי חוסיין העיד באשר לנזקים שנגרמו לו ומוראד ערך תצהיר נפגע עבירה אך לא התייצב להעיד - אם כי הוגשה תעודה רפואית בעניינו.

המדובר בכתב-אישום חמור הכולל ריבוי נפגעים, כאשר הנאשם פתח במסע ירי עקב דין ודברים בינו לבין בני משפחתו. תוך כדי צעידתו ברחוב ולאחר שהבחין בארבעה מבני משפחתו ירה הנאשם לעברם באמצעות הנשק, וכתוצאה מכך נפגעו מוראד וחוסיין פציעות פיסיולוגיות קשות.

ב"כ המאשימה טענה באשר לערכים המוגנים שנפגעו, וכי עסקין בהתנהגות בריונית ומשוללת רסן כלפי בני משפחה, כאשר הנאשם הצטייד בנשק לאחר דין ודברים עימם, ויש בכך כדי ללמד על קשריו ויכולותיו העברייניות להשיג נשק, ומעלה את האפשרות לתכנון מוקדם של ביצוע העבירות. חרף הפגיעות הממשיות בבני משפחתו, הנאשם המשיך לירות גם לעבר שני בני משפחה נוספים (אשרף וביילאל). לא יכולה להיות מחלוקת בדבר קיומו של פוטנציאל נזק גבוה, שכן הנאשם ירה לעבר ארבעה בני אדם ברחוב הסמוך לביתו, ועלול היה לפגוע בעוברי אורח תמימים, כשרק בנס לא קופחו חיי אדם.

ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 5 ל- 9 שנים.

ב"כ המאשימה הפנתה לגילו הצעיר יחסית של הנאשם, ללקיחת האחריות באמצעות הודאתו בבית-המשפט והפקדת פיצוי משמעותי לטובת מוראד וחוסיין. בעת ביצוע העבירות הנאשם היה ללא עבר פלילי, אם כי היה

בעיצומם של הליכים פליליים. באשר לאישיותו של הנאשם, לא התבקש תסקיר בעניינו, המניעים לביצוע העבירות נותרו נסתרים ויש בכך כדי להצביע על הסיכון הטמון בנאשם להישנות ביצוע עבירות בעתיד.

בהתחשב בכלל נסיבות המקרה, סבורה המאשימה כי אין מקום למקם את העונש בתחתית המתחם, ועל כן עתרה להטיל עליו 70 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי ופיצוי מוסכם.

צוין, שהנאשם עצור מיום 25.11.17, והוא החל לשאת עונש מאסר בפועל בן 7 חודשים בתיק הסמים (ע/4) ביום 4.7.18 עד ליום 4.2.19. עתרה שלא לנכות את התקופה שבה היה במאסר, כך שלשיטתה ימי המעצר לינכיו הם בימים 25.11.17 עד 4.7.18, ומיום 4.2.19 ואילך.

7. הסניגור הדגיש את העובדה שהנאשם, בחור נעדר עבר פלילי, הודה בכתב אישום מתוקן, כשלהודאה בתיק זה יש משמעות רבה ביותר, שכן נחסכו עדויות בני משפחה. הנאשם מנע בהודאתו תסיסה במשפחה וסכסוכים, ויש ליתן לכך ביטוי בהטלת ענישה מתונה. עוד ביקש לתת משקל לכך שמדובר במשפחות שמתגוררות בלוד בסמיכות זו לזו ויש חשיבות לרגיעה, כשהנכונות של הנאשם לפצות על הנזק מעבירה מסר של לקיחת אחריות.

הסניגור היפנה לתיקון המשמעותי לקולה בעובדות כתב-האישום, כשברקע שיקולים ראייתיים, ויש ליתן לכך ביטוי ממשי בעונש שייגזר על הנאשם. אין המדובר באדם בעל התנהלות עבריינית; הסניגור תיאר את הנאשם כמי שסיים 12 שנות לימוד, בעל תעודת בגרות חלקית ועם תעודת מקצוע של טכנאי שיניים, אשר החל בלימודי הנדסאות בניין. בשל התאונה הקשה שעברה אחותו עזב את הלימודים כדי לתמוך באחותו. לאחר מכן המשיך לעבוד, וניהל אורח חיים תקין. הנאשם נמצא תקופה ארוכה מאוד במעצר כשהוא מבודד מבני המשפחה, שוהה בכלא בצפון והתנאים שלו כעצור קשים ביותר.

עוד טען הסניגור כי נעשתה "סולחה" במשפחה, עורך ה"סולחה" אף העיד בבית-המשפט בדבר הרגיעה בין המשפחות - נתון שמבסס את העתירה להטיל עליו עונש מתון בהרבה מזה שעותרת לו התביעה.

לאור מכלול הנסיבות, טען הסניגור למתחם עונש הולם שנע בין 24 - 48 חודשי מאסר בפועל ועתר למקם את עונשו בתחתית המתחם.

8. בדברו לבית-המשפט, מסר הנאשם: **"אני מצטער ומביע חרטה מאוד גדולה, אני אומר את זה עכשיו וגם בפני המשפחה אמרתי בטלפון שאני מצטער ועשינו את הסולחה. אני מאורס ואני מתכוון להתחתן ולהקים משפחה. אני רוצה להמשיך מהמקום שבו הפסקתי והודיתי בפניכם..."** (עמ' 31 לפרוטוקול).

בנוסף, הנאשם הגיש מכתב בו פירט אודות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות ותכניותיו לעתיד.

דין והכרעה

9. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. הנאשם במעשיו פגע באופן ממשי בזכותם של בני משפחתו ועוברי אורח בעיר לשלמות גופם, וכן ערער את תחושת הביטחון של בני משפחתו, בשר מבשרו. הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף חומרה גבוה, נוכח השימוש בנשק ומסע הירי בו פתח הנאשם ברחובות העיר לוד:

"בית משפט זה עמד לא אחת על הסכנות הגלומות בשימוש בנשק חם לשם פתרון סכסוכים, אשר עלול לפגוע בזכותו של כל אדם לשלמות גופו... חומרה מיוחדת מיוחסת בפסיקת בית משפט זה לאותם מקרים שבהם השימוש בנשק חם נעשה בתוך שטח עירוני ובסביבת בתי מגורים..." (ראו בע"פ 4377/16 תורק נגד מדינת ישראל [6.10.16], פסקה 18).

11. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, כתב האישום המתוקן מתאר התנהגות אלימה ומשולחת רסן של הנאשם. בעקבות דין ודברים עם בני משפחתו (כשהמניע למעשים אינו ברור), עזב הנאשם את המקום, נכנס לביתו והצטייד בנשק (מסוג שאינו ידוע), וכך החל לירות לעבר בני משפחתו שעדיין עמדו בסמוך לביתו. הנאשם לא עמד במקום, אלא צעד ברחוב, והבחין בסמיח - בו לא פגע, אך הקליעים חלפו מעל לראשו. קרוב משפחתו מוראד, אשר כל חטאו בכך שניסה להרגיע את הנאשם, נפל גם הוא קורבן לירי של הנאשם, כשהוא נחבל באופן קשה עקב קליע שפגע בבטנו. חוסיין, בן משפחה נוסף, נפגע באופן חמור פחות מרסיס בצווארו.

בהמשך, הנאשם המשיך בירי מכוון לעבר בני המשפחה הנוספים - אשרף וביאלא, כשהתנהלות המתוארת בכתב-האישום המתוקן מדמה זירת קרב של ממש ברחובות העיר בשעת ערב.

כפי שנטען על-ידי ב"כ המאשימה, קיים רכיב של תכנון מוקדם, שכן הנאשם הצטייד בנשק מסוג שאינו ידוע אותו שמר בביתו.

בהקשר זה יש לציין כי כתב-האישום תוקן בשל שיקולים ראייתיים, על רקע האפשרות כי הנאשם לא פעל לבדו אלא היו מעורבים נוספים.

12. הנזק הפיסי שנגרם למוראד ולחוסיין תואר בהרחבה לעיל ועולה באופן ברור מהמסמכים הרפואיים שהוגשו. נראה כי פוטנציאל הנזק היה חמור בהרבה נוכח מיקומי הפגיעות, כשאך בנס לא הסתיים האירוע בתוצאה קטלנית.

לכך יש להוסיף, כי שלושה בני משפחה נוספים היו קרובות לירי של הנאשם לעברם, ולמזלם לא נפגעו.

מעבר לכך, נסיבות האירוע בכללותו מבססים את הטענה, כי עלולים היו להיפגע עוברי אורח תמימים, כאשר מסע הירי בוצע ונמשך בעיבורה של עיר בשעת ערב.

13. לעניין מדיניות הענישה, יאמר באופן כללי כי בשנים האחרונות יוצא מבית-המשפט העליון מסר ברור של מגמת החמרה בעונשי המאסר שראוי שייגזרו על נאשמים המורשעים בעבירות נשק. זאת, על רקע מימדי התופעה, המחייבים ליתן ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זו:

"המציאות בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עימו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם שירתיע באופן ממשי מהחזקת נשק בכלל ומשימוש בו בפרט..." (ע"פ 2918/13 דבס נגד מדינת ישראל [18.7.13] בפיסקה 8).

14. הדברים נכונים ביתר שאת כאשר נעשה שימוש בנשק כדי לפתור סכסוכים, לרבות בין בני משפחה:

"רבות נאמר ונכתב על הרעה החולה הפוקדת את מקומותינו ומותירה חלל והרס, היא התופעה של שימוש בנשק חם ברחובה של עיר, גם בשל סכסוכים בעניינים של מה בכך. בית משפט זה חזר והתריע מפני התפשטות התופעה, וקבע באופן ברור כי יש להילחם בה ולמגרה באופן הנחרץ ביותר. דמם של אלו אשר קיפדו את פתיל חייהם, בכללם עוברי אורח תמימים, זועק מן האדמה. אין מנוס מהטלת עונש מאסר של ממש בנסיבות אלו, גם אם מדובר באנשים נורמטיביים ללא עבר פלילי מכביד..." (ראו בע"פ 32/14 עמאש נגד מדינת ישראל [17.9.15], פסקה 20).

וכן:

"חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם פתרון סכסוכים בנשק קר או חם, במיוחד כאשר תופעות מסוג זה מתרחשות חדשות לבקרים ולא פעם בתחום המשפחה. תרומתו של בית המשפט למאמץ שנועד למגר התופעה צריכה לקבל ביטוי ברמת הענישה הנקוטה. נוכח פסקי הדין שהוצגו בפני הערכאה הדיונית ובפנינו אנו חוששים כי ברמת הענישה הנהוגה כיום אין די, וספק אם רכיב ההרתעה זכה בה למענה הולם..." (ראו בע"פ 4697/11 מדינת ישראל נגד אלצאענע [24.3.13], פסקה 5).

15. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב במגמת ההחמרה העולה בפסיקה ובנסיבות ביצוע העבירות, הכוללות הצטיידות בנשק בגין סכסוך בין בני משפחה על רקע דין ודברים (ומניע לא ברור), ירי ברחובות עיר בשעת ערב לעבר חמישה בני משפחה - אחד מהם נחבל באופן קשה למדי והשני נפצע.

16. עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

ע"פ 4701/16 **אבו סבלאן נגד מדינת ישראל** [25.10.17] (הוגש על-ידי התביעה): המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של אימים, החזקת סכין שלא כדין, נשיאת נשק, וניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בין המערער לבין אביו, אשר התגוררו באותו בית, התגלע סכסוך סביב גירושיו של האב מאמו של המערער ונישואיו לאישה אחרת, שנהגה לבקר בבית. באירוע הראשון, לאחר שהמערער איים על אביו, רץ הוא לעבר רכבו של אביו ששהה בו יחד עם אשתו, כאשר בידו סכין, פתח את דלת הרכב הסמוכה לאשת האב והניף את הסכין לעברה. ארבעה ימים לאחר מכן, בעת שהאב שהה בבית אחותו, הגיע המערער, נכנס פנימה כשהוא נושא עמו נשק, כיוון אותו אל האב וירה באמצעותו לפחות שני כדורים. בשונה מענייננו, האירוע הסתיים ללא חבלות בגוף - האב נפל ארצה ולא נפגע, וכתוצאה מהירי נגרם נזק לרהיט.

שלא כמו הנאשם, המערער היה בעל עבר פלילי ממשי, ביצע את המעשים כשנה לאחר ששוחרר מאסר ממושך בגין אירוע שנסיבותיו דומות, כשעמדו לחובתו מאסרים על תנאי.

בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם נפרד לגבי כל אחד מהאישומים - ובאשר לאירוע הירי נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 3 - 6 שנות מאסר בפועל. בית-המשפט המחוזי ציין לקולה את הודאתו של המערער ואת ה"סולחה" שנערכה, אם כי ניתן לה משקל מוגבל, שכן האב לא השמיע עמדתו לגביה בפני בית-המשפט. על המערער הושת עונש מאסר בפועל בן 54 חודשים, באמצע המתחמים שנקבעו, תוך הפעלת שלושה מאסרים על תנאי במצטבר ובחופף - כך שסך הכל הוטלו על המערער 72 חודשי מאסר בפועל.

ערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 6383/12 **חאלד נגד מדינת ישראל** [29.9.14] (הוגש על-ידי התביעה): המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונשיאת נשק. על רקע סכסוך בין המערער למתלון, הגיע המערער יחד עם אחר ברכב בסמוך למוסך, בעודו מחזיק ברכב אקדח טעון בתחמושת. המערער הבחין במתלון, חסם את רכבו, והמתלון ברח לתוך המוסך. המערער והאחר ירדו מהרכב, כאשר המערער החזיק בידו אקדח ואילו האחר החזיק בכלי נשק קר. המערער החל לרדוף אחר המתלון, תוך שהוא יורה לעברו מאקדחו 4 - 6 כדורים ופגע ברגלו הימנית. כתוצאה ממעשיו של המערער, נגרם למתלון פצע ירי בעצם הירך הימנית והוא נזקק לניתוח.

על המערער, צעיר כבן 21 בעת האירוע, ללא עבר פלילי, הטיל בית-המשפט המחוזי עונש מאסר בפועל בן 8 שנים.

במסגרת הליך הערעור התקבל הסכם "סולחה", ותסקיר מעודכן העלה כי המערער שולב במאסרו בקבוצות טיפוליות לשליטה בכעסים.

נקבע כי בית-המשפט קמא החמיר יתר על המידה עם המערער, מבלי שניתן משקל ראוי לעובדה כי זו היא ההסתבכות הראשונה שלו עם החוק, להודאתו והבעת החרטה, לגילו הצעיר ולפוטנציאל השיקום, והעונש הופחת ל - 6 שנות מאסר בפועל.

בע"פ 5717/14 **מדינת ישראל נגד מוסא גדבאן** [2.12.14] (הוגש על-ידי ההגנה), נדון עניינו של מי שהורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירה מושלמת של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונשיאת נשק, באירוע בעל גוון חמור פחות מן העבירות שביצע הנאשם. על רקע חשד כי המתלונן פגע בו בשמו הטוב, ירה המשיב ירייה אחת באוויר, התקרב אליו בעודו צועק, וממרחק של מטר וחצי לערך ירה באמצעות כלי הנשק שתי יריות לעבר הקרקע למקום שבו עמד המתלונן. קליע אחד פגע ברגלו של המתלונן, אשר אושפז ורגלו גובסה. נקבע מתחם ענישה שנע בין 10 ל- 30 חודשי מאסר, ובית-המשפט המחוזי השית על המערער עונש של 20 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והעמיד את העונש על 30 חודשי מאסר בפועל, תוך יישום הכלל לפיו ערכאת הערעור אינה נוטה למצות את הדין עם הנאשם, וציון הדרישה להחמרה בעבירות מן הסוג דנן אשר "**מועצמת כאשר עסקין בנשק חם שרק צד אחד מחזיק בו**" (שם, בפיסקה 9).

בע"פ 1880/14 **עמאש נגד מדינת ישראל** [19.11.04], נדון עניינו של מערער כבן 27 שנים, אשר הורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירות של נשיאת נשק, נסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ואיומים בכך, שירה 4 כדורים לעבר שכנתו על רקע סכסוך שכנים, כאשר בניגוד לעניינו, האירוע הסתיים ללא פגיעות בנפש. בעברו של המערער עבירת אלימות, והעבירות בוצעו בעוד מאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו. בית-המשפט העליון דחה את הערעור ואישר את מתחם העונש ההולם שנקבע בבית-המשפט המחוזי - 3 עד 6 שנות מאסר בפועל, כמו גם את העונש שהוטל על המערער - 40 חודשי מאסר בפועל. בנוסף נקבע, כי נכון עשה בית-המשפט המחוזי משהפעיל מאסר על תנאי בן 6 חודשים במצטבר לאותו עונש.

ע"פ 4377/16 **תורק נגד מדינת ישראל** [6.10.16]: המערער הורשע על-פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק, מעשה פיזיות ורשלנות, ירי באזור מגורים, ואיומים. על רקע סכסוך בין משפחת המערער לבין משפחת המתלוננים בשל שימוש במעבר צר המצוי בין בתי המשפחות, החל עימות מילולי שהסלים לתגרה, במהלכה בניו של אחד המתלוננים החזיקו בסכינים בהם הצטיידו קודם לכן. מספר דקות לאחר שהחלה התגרה, עזבו המערער ואחיו את המקום ונכנסו לביתם ומיד לאחר מכן יצאו השניים מן הבית, כאשר המערער אוזח בנשק ארוך. המערער רץ לעבר בית משפחת המתלוננים כשהנשק בידו, והחל לירות לעבר שער ביתם של בני משפחת המתלוננים בעודם עומדים בסמוך לשער, כל זאת במטרה לאיים עליהם. תוך כדי הירי, אביו של המערער אחז בו בניסיון למנוע ממנו להמשיך בירי, אולם המערער המשיך בירי לעבר השער עד שאביו הצליח לגרור אותו מן המקום. במהלך האירוע המערער ירה לפחות 17 קליעים, אשר אחד מהם פגע בשער בית המתלוננים, אך האירוע הסתיים ללא פגיעות בנפש.

שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה היא בינונית ולא בא בהמלצה טיפולית. נערכה "סולחה", אך המתיחות בין המשפחות התחדשה.

נקבע מתחם ענישה שנע בין 26 ל- 42 חודשי מאסר, כשלא היו כל פגיעות בגוף, והוטל עליו עונש מאסר של 30 חודשי מאסר.

הערעור נדחה. צוין שלא נמצא פגם במתחם שנקבע, כאשר בית- משפט קמא איזן כהלכה בין מכלול הנתונים, לרבות הרקע לפרוץ האירוע, גילו של המערער, הודאתו והיעדר עבר פלילי.

ת"פ 25897-03-14 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד וחידי** [9.11.14](הוגש על-ידי התביעה):

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר דיוני, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. לאחר אירוע תקיפה של המתלונן, בו היו מעורבים בני משפחתו של הנאשם, נקבע מפגש ל"סולחה" בין המשפחות, אך הוא בוטל. באותו יום, בעוד המתלונן שוהה עם מספר אנשים מחוץ לביתו, הגיע הנאשם למקום על רקע הסכסוך המתואר, בלוויית בן משפחה ושניים נוספים, כשהוא נושא אקדח. הנאשם, שנהג ברכב, שלף את האקדח, ירה מספר יריות בודדות באוויר ולאחר מכן ירה מספר יריות לעבר המתלונן ופגע בו. כתוצאה מהירי נגרמו למתלונן חבלות כניסה ויציאה בפלג גוף עליון ושתי חבלות כניסה ויציאה ביד שמאל, והוא הובהל לבית החולים לשם קבלת טיפול רפואי. המשטרה ביקשה לחקור את הנאשם עשרות פעמים בשל מעורבותו באירוע, אלא שהנאשם נמנע במופגן מלהתייצב לחקירה, והוא הסגיר עצמו למשטרה בחלוף שנה מיום האירוע.

הנאשם, צעיר כבן 27, בעל עבר פלילי בעבירות סמים ורכוש, שנשא בעבר עונש מאסר, והוגש בעניינו תסקיר שלילי שלא כלל המלצה טיפולית. בית- המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 4 ל- 9 שנות מאסר, העמיד את עונש המאסר בפועל על 5 שנים ומחצה, והשית פיצוי בסך 10,000 ₪.

הוגש ערעור על חומרת העונש (ע"פ 8766/14 **וחידי נגד מדינת ישראל** [2.3.16]), ובהמלצת בית-המשפט חזר בו המערער מהערעור.

ת"פ (מחוזי באר-שבע) 28139-10-13 **מדינת ישראל נגד אבו-אעמר** [18.1.15], בו הוטלו 4 שנות מאסר על נאשם בן 19 שנים, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירות בנשק ונסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שירה באקדח לעבר רכבו של המתלונן, בעוד המתלונן ובנו - שכניו - ישובים ברכב. האירוע הסתיים ללא נפגעים בנפש. שירות המבחן התרשם מאדם צעיר ללא דפוסי התנהגות עברייניים והמליץ על ענישה של מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות, ובנוסף הציגה ההגנה ראיות לכך שאחיו של הנאשם פעלו להשיג "סולחה" בעזרת מכובדים רבים. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 - 6 שנות מאסר בפועל.

ערעור על חומרת העונש נדון בע"פ 1244/15 **באסל אבו-אעמר נגד מדינת ישראל** [18.4.16], כאשר בית-המשפט העליון אישר את מתחם העונש ההולם שנקבע על-ידי בית-המשפט המחוזי וקבע כי:

"מדיניות הענישה בעבירות מן הסוג נשוא הערעור דנן, צריך שתשקף את נחישות מערכת אכיפת החוק - לרבות בתי המשפט - להתמודד בעבירות של החזקת ונשיאת נשק ללא היתר כדן, ובפרט בעבירות של שימוש בנשק ונסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות."

עם זאת, בסופו של יום, זכה המערער להקלה מסוימת בעונשו בכך שהופחתו 4 חודשי מאסר בפועל מעונש המאסר בפועל שהוטל עליו, כך שהעונש הועמד על 44 חודשי מאסר בפועל. זאת, על רקע גילו של המערער, העדר עבר פלילי, הודאתו, העובדה שהמערער שולב בקבוצות טיפוליות בהנחיית עו"ס בכלא, וכי הסכסוך נפתר ונעשתה "סולחה".

ת"פ (מחוזי ת"א) 398-09-16 **מדינת ישראל נגד פיודורוב** [5.4.17] (הוגש על-ידי ההגנה): הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בתום שמיעת ראיות ובפתח סיכומי המאשימה ולאחר הליך גישור, בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונשיאת נשק.

על רקע סכסוך בין הנאשם ובין בני חבורה אחרת, שכללה את המתלונן, הגיע הנאשם ואחר אל גינה ציבורית, בעוד מי מהם אחז אקדח בידו, וממרחק של 10 מטר ירה באמצעות האקדח כדור אחד לעבר בני החבורה. הקליע חדר לשוק רגלו הימנית של המתלונן וגרם לפצעי כניסה ויציאה, והוא טופל בבית חולים. על פי הסדר הטיעון, המאשימה עתרה לעונש של 42 חודשי מאסר. נקבע מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר, ועל הנאשם, צעיר בשנות העשרים לחייו, שלחובתו 5 הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואליומות בגין חלקם נשא במאסרים בפועל, נגזרו 36 חודשי מאסר בפועל.

הוגש ערעור על חומרת העונש (ע"פ 4026/17 **פיודורוב נגד מדינת ישראל** [28.3.18]), ובהמלצת בית-המשפט חזר בו המערער מהערעור.

17. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 54 חודשי מאסר ועד 7 שנות מאסר בפועל לצד פיצוי משמעותי.

18. בעניינו של הנאשם לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור). על כן, עונשו ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40'א' לחוק העונשין.

19. תהליך לקיחת האחריות של הנאשם היה איטי, כאשר לבסוף נטל אחריות בבית-המשפט לאחר שדודו, חוסיין, הגיע להעיד בבית-המשפט. עם זאת, ניתן ביטוי מעשי לחרטת הנאשם בעובדה שהפקיד פיצוי בסך 30,000 ₪: 20,000 ₪ לטובת מוראד, ו- 10,000 ₪ לטובת חוסיין.

20. מפי ההגנה למדתי כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד והמשיך ללימודי מקצוע ומסור לבני משפחתו הגרעינית. לא הוגש כל תסקיר בעניינו של הנאשם, כשעמדתי לגבי העבירות ועיבודן מתחייב דווקא בנסיבות תיק זה, במצב שבו הרקע לביצוע המעשים אינו ידוע עד היום. נתון זה מבסס את הסיכון הטמון בנאשם, גם על רקע העובדה, שאמנם בעת ביצוע העבירות הנאשם נעדר רישום פלילי, אך עיון בגליון הרישום הפלילי (ע/1) מעלה, כי ביצע עבירות סמים לפני ואחרי האירוע נושא גזר-דין זה.

21. אשר לסוגיית ה"סולחה", איפשרתי השלמת טיעון בעניין זה בישיבה שהתקיימה לפני אתמול. מטעם

ההגנה העידה מר עבד אל כרים ג'רושי, שהוא יו"ר וועדת סולחות, ובין היתר, מוכר על-ידי משטרת ישראל כנציג הציבור הערבי באיזור, לצרכים חברתיים ופתרון סכסוכים קהילתיים.

מר ג'רושי ערך בנוכחות מכובדים "סולחה" בין סבו של הנאשם לבין סב הנפגעים בעקבות אירוע הירי, אשר יצר סכסוך בין המשפחות (הסכם ה"סולחה" לצד תעודות מינוי של מר ג'רושי סומנו ענ/1). לטענת ההגנה "סולחה" זו מבססת את הרגיעה הקיימת בין המשפחות.

בדיקה שערכה המשטרה מעלה, כי אכן נערכה "סולחה" כאמור, אם כי חלק מבני משפחת הצד הנפגע מתנגדים לתנאים שלה (מזכר קמב"ל לוד מיום 22.5.19).

יזכר, כי לפי פסיקת בית-המשפט העליון, קיומו של הסכם "סולחה" עשוי להוות שיקול בגזירת העונש, אך אינו בגדר שיקול מכריע ואינו יכול לשמש תחליף לענישה על-פי חוק. בכל מקרה, משקלו ישתנה בהתאם לנסיבות המקרה, וחומרת העבירה תפחית את משקלו של הסכם ה"סולחה" (ראו ע"פ 4131/13 **שמארי נגד מדינת ישראל**, 13.3.14, פסקה 5). בעניינו של הנאשם, יש לברך על עריכת ה"סולחה" בין ראשי המשפחות, ככל שהדברים אמורים בהקשר הקהילתי והבין-משפחתי (כשהבעייתיות במישור של היחסים בין בני המשפחה עלתה באופן ברור מעדותו של חוסיין, במסגרת פרשת התביעה, בישיבת יום 13.9.18). עם זאת, לצורך גזירת דינו של הנאשם, שלא לקח חלק פעיל בתהליך, אשר עמדותיו באשר לעבירות ועיבודן לא שוקפו עד היום על-ידי גורם מקצועי, ובשל האינטרס הציבורי הקיים במיגור התופעה של שימוש בנשק על רקע סכסוכים, אני קובעת, שאין ליתן להסכם שהוצג משקל של ממש. אני רואה לנכון להבהיר, כי מר ג'רושי ממלא תפקיד חשוב ומכובד במישור הקהילתי והציבורי, ויש לברך אותו על פועלו.

22. בנסיבות רגילות, התחשבות בשיקולים לקולה לעומת השיקולים לחומרה, היתה מובילה לגזור את דינו של הנאשם קצת מתחת לאמצע מתחם העונש ההולם שנקבע. עם זאת, יש ליתן ביטוי לקיומם של קשיים ראייתיים מוסכמים, שהובילו להסדר הטיעון, וסכום הפיצוי שהופקד במסגרתו, באופן שעונשו של הנאשם יגזר ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע, ללא ניכוי התקופה שבה נשא מאסר בתיק הסמים, כאשר אין כל קשר בין העבירות והאירועים.

23. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשהתחשבתי, בין השאר, בנסיבות המעשים והעושה, תוך שמירת יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

54 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה מיום 25.11.17 ועד 4.7.18, וכן מיום 4.2.19 ועד היום;

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות בנשק ו/או עבירות אלימות מסוג פשע.

הסכום המוסכם של 30,000 ₪ שהופקד בקופת בית-המשפט יחולק באופן שהמזכירות תעביר 20000 ₪ לע.ת. 19, מוראד אבו מוסא, ו - 10000 ש"ח יועברו לע.ת. 22, חוסיין אבו מוסא. ב"כ המאשימה תמסור פרטיהם למזכירות בית-המשפט תוך 7 ימים.

ניתן צו למוצגים כמבוקש על-ידי ב"כ המאשימה: לשמור את הדיסקים, דגימות ונעלי גברים; את כרטיס הסיים ופלאפון להשיב לבעלים; תרמיל וכדור אמל"ח - להשמיד.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ט, 30 מאי 2019, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.